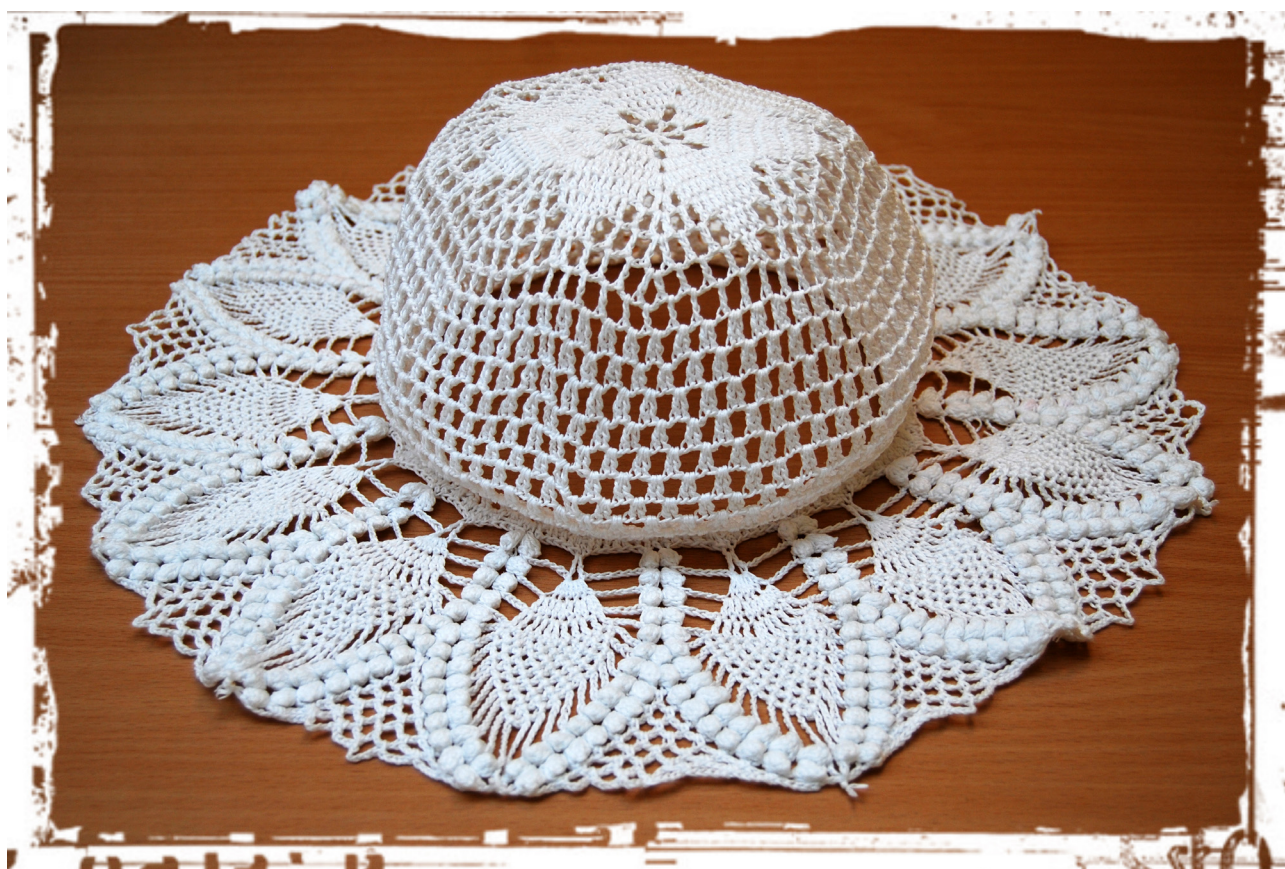

Glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol
junij 2016

SOLESKI ZAREK

Vsebina

Uvod	3
Urednice glasila	4
Prijateljstvo	5
Literarni prispevki.....	6
Natečaj za Župančičevo frulico	13
Znani Slovenci / Slovarček.....	14
Pisatelji.....	15
Droge in odvisnost.....	16
Dragi kamni	17
Otrokove pravice.....	18
Samopodoba.....	19
Dogajalo se je	20
Šport špas.....	22

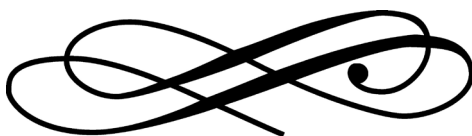
Dragi bralci in ustvarjalci šolskega glasila!

Ob skorajšnjem koncu šolskega leta vam želim prijetne počitnice. Želim vam, da bi vas glasilo, ki ga imate pred seboj, popeljalo v svet domišljije in novih spoznanj. Ponovno ste dokazali, da zmorete veliko. Vsi prispevki, tako literarni kot likovni, kažejo na vaše izjemne sposobnosti in trud, s katerim boste zagoto-

vo dosegli zelene cilje. Naj vam bo branje in pisanje še naprej v užitek. Besede imajo čarobno moč. Tega nikoli ne pozabite.

Kot pravi slovenski pregovor: Besede iz srca sežejo do srca, besede z jezika pa le do ušes.

Mentorica šolskega glasila: Aleksandra Lorbek

Daša Družević, 9. razred

Katja Špindler, 4. razred

Eva Konrad, 7. razred

Katja Šnajder, 7. razred

Sva Sanja in Helena iz OŠ Jožeta Hudalesa, obiskujeva 9. razred. Sva v vlogi urednic šolskega glasila.

Sanja in Helena

Sanja

Sem Sanja. Stara sem 14 let. Sem veselo dekle, dolgih rjavih las in zapeljivih rjavih oči. Rada jem. Rada sem ves čas zaposlena, zato obiskujem veliko interesnih dejavnosti. Obiskujem gasilce, jaham in na šoli vodim gimnastiko. Rada zapravljam in obožujem modo. Spremljam vse modne revije, ki se dogajajo v Italiji in Franciji. Moja najljubša modna revija je seveda kakor Vogue. Rada bi šla na univerzo AGRFT (Akademija za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani), saj bi rada postala igralka. Moja najljubša barva je sinje modra. Rada gledam črno-bele filme in poslušam rock and roll glasbo. Upam, da bo moje življenje čim bolj barvito in polno nepozabnih trenutkov.

Helena

Sem Helena. Stara sem 14 let. Imam temno rjave lase, velike rjave oči. Rada sem v naravi in se družim s prijateljicami. Rada gledam različne športe, še posebej nogomet. Obiskujem gasilce in hodim h gimnastiki. Poslušam glasbo vseh zvrsti. Moja najljubša barva je črna. V prihodnosti bi rada bila čim bolj uspešna. V življenju imam postavljenih veliko ciljev.

Mineja

Sem Mineja, stara sem 14 let. Imam mlajšo sestro Alino. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. Moja najljubša hrana je pica. Najljubša barva je nebesno modra. Zanima me fotografija in zdravstvo. Rada poslušam Rihanno in gledam serijo Teen wolf. Imam kratke rjave lase in rjave oči. Rada imam živali. Moja najljubša žival je pes. Tudi sama imam doma psa Dona. Nekaj časa sem se učila tudi igranja na kitaro. Moja najboljša prijateljica in sošolka je Daša.

Vesna

Sem Vesna, stara sem 15 let. Imam starejšo sestro Evo, ki obiskuje zadnji letnik Srednje zdravstvene šole Maribor. Enkrat tedensko obiskujem podružnično glasbeno šolo v Lenartu, kjer se učim igranja na flavto. Igram v pihalnem orkestru PŠ Lenart. Moj najljubši predmet v šoli je glasbena umetnost. Moja najljubša hrana so špageti. Moja najljubša barva je nežno zelena. Vpisala se bom na Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo v Mariboru, saj je moja velika želja, da bi pomagala ljudem. Trikrat do štirikrat tedensko treniram odbojko v Odbojškarskem klubu Zoja, v Lenartu. Rada poslušam 5sos in gledam serijo The next step.

Mineja Draškovič, 9. razred

Sanja Bračič, 9. razred

Prijateljstvo

Za prava prijateljstva bi lahko rekli, da velja zakon privlačnosti. Drug drugega izberemo zaradi tega, kar smo, kako razmišljamo, delujemo in reagiramo. Pravi prijatelji nas ne sodijo in ne obsojajo, prav tako niti mi ne njih. Imajo vedno pripravljeno ramo za naš objokani obraz.

Vedno nam znajo tudi objektivno povedati, ko ga kdaj polomimo, četudi se bomo zaradi tega na njih razjezili ter jih obtožili, zakaj niso na naši strani.

Ja, vse to in še več pomeni pravo prijateljstvo.

Zdaj pa vprašanje: Koliko takšnih prijateljev imate?

Kdo se bo odzval na vaš klic po pomoči ali povabilu na klepet? Največ, kar si lahko podarimo, je naš čas, pa naj se sliši še tako obrabljeno. Prijateljske vezi naj se negujejo, posvečajmo svoj čas in pripadnost nekemu, ki ga smatramo za prijatelja.

Veliko ljudi je, ki nimajo socialne mreže in stežka naštejejo svoje prijatelje. Ko ljudi povprašamo, kaj jim daje smisel življenja, je prijateljstvo na vrhu seznama.

Za prijateljstvo je treba tudi kaj storiti.

Številni menijo, da se prijateljstvo kar zgodi, četudi novejša raziskave kažejo, da je oblikovanje prijateljskih vezi veliko kompleksnejše in obsežno področje, kot bi si mislili. Ko spoznamo nekoga in se nekako med seboj »začutimo«, gremo preko faze spoznavanja in prilagajanja do faze prijateljstva. Še vedno pa je težko definirati, kateri element pri novem prijatelju nas potegne do tega, da ga okličemo za »najboljšega« prijatelja.

Strokovnjaki pravijo, da si mnogokrat izberemo za prave prijatelje tiste ljudi, ki imajo podobna zani-

manja kot mi, enake interese ali podobno gledajo na določene zadeve, ki nam osebno veliko pomenijo.

Pri oblikovanju prijateljstva gre tudi za določeno stopnjo tveganja. Ko namreč mi spoznavamo novega znanca in on nas, se moramo počasi osebno razgaljati in se kazati takšne, kakršni pač smo, kar pa morebiti v resnici našemu prijatelju sploh ni več všečno in seveda obratno. Torej pride do ohladitve na novo sklenjenega prijateljstva in stiki se sčasoma prekinejo. Mislim, da smo vsi šli kdaj skozi podoben proces odtujitve. Na začetku smo bili prepričani, kako enkrat je tale naš novi prijatelj, a bolj kot smo ga spoznavali, bolj smo čutili, da nam ne ustreza. In tudi tako je prav.

Ljudje, ki nam energetske, osebno ali vedenjsko ne ustrezajo, so tisti, ki nas morda naučijo kakšno malenkost več o nas samih. Ste se kdaj povprašali, zakaj vam nekdo ne ustreza? Da vas moti njegovo vedenje? Razmišljanje? In kaj je v resnici tisto, kar vas moti? Če smo iskreni do sebe, lahko v takšni osebi včasih najdemo podobo nas samih in naših šibkosti, tisto, kar morebiti nosimo v sebi, pa nam ni všeč. Isto vedenje nas bo motilo pri drugem. Tako to gre v življenju.

Pravi prijatelji nam dejansko držijo ogledalo, a v žlahtnem pomenu. Nas ne sodijo, a nas znajo kritično in konstruktivno opomniti, ko ga polomimo. Enako dovolijo, da tudi mi njih spomnimo, ko ga kje »pokro-najo«, ne da bi se pri tem bali, da bomo zaradi iskrene kritike izgubili prijateljstvo. Čas, prebit s prijatelji, je neprecenljiv.

Povzeto po: <http://goo.gl/Ol25A7> (5. 5. 2016).

Mentorica glasila: Aleksandra Lorbek

Maj Zarnec, 7. razred

Nika Gamser, 7. razred

Jan Kolarič, 1. razred

Nino Tusulin, 1. razred

Sara Kotnik, 1. razred

Bajka o mestu izgubljene svetlobe

Nekoč je bila majhna, majcena iskrica. Bila je dobra in prijazna. Živela je v mestu Lučkovo. Ampak iskrica je vedela, da bo kmalu mesto postalo kot nočna mora. V mestu so živela tudi druga svetlobna bitja, zato je morala hitro narediti načrt, kako bo rešila mesto. Najprej je odšla k svoji najboljši prijateljici vili Lučki. Povedala ji je, kaj se bo čez nekaj časa zgodilo z mestom in prosila za pomoč. Seveda je vila Lučka takoj pristopila na pomoč. Ampak iskrica in vila Lučka sta bili prepozni. V mestu so ugasnile čisto vse luči. Hitro sta morali ukrepati. Tako se je iskrica spomnila na kraljico Luči, saj samo ona lahko pričara luči nazaj. Kraljica Luči je vedela, kako naj to stori, a najprej je morala priti do mesta, saj je urok morala izreči blizu mesta. Hitro so se vrnile v mesto, kjer je kraljica izrekla urok. Tako se je po kraljičini zaslugi spet vse spremenilo nazaj. Spet so bili vsi srečni.

Tijana Škrlec, 5. razred

Bajka o svetlobi

Nekoč je bila majhna, majcena iskrica. Živela je v mestu Lučkovem, skupaj s svojimi prijateljicami iskricami in drugimi svetlobnimi bitji. Mesto Lučkovo je bilo zelo daleč od nas. Kakih 100 milj navzgor in še malo levo. Iskricice so delale na nebu noč in dan ter se prižgale vsakič, ko je bil kdo srečen, vesel in radosten. Tako so dobile energijo, da mesto Lučkovo ne bi ugasnilo in vanj prišla tema. Tema je bila njihov najhujši sovražnik.

Nekega dne pa so se začeli otroci prepirati. Iskricice niso imele dovolj energije in svetlobe, zato je mesto ugasnilo. Vanj je prišla tema in jim grozila, da se v mestu ne bo nikoli več prižgala iskrica.

Nekaj iskric se je skrilo za stroj v tovarni sanj. Bile

so žalostne. Tedaj so se nekaj spomnile. Šle so na Zemljo in začele spuščati utrinke, tako so se vsi nehali kregati in postali so veseli. Mesto Lučkovo pa je bilo spet tako kot prej. Svetloba je pregnala temo. Vsi so proslavljali, bili veseli in vedeli so, kaj storiti, če se spet prikaže tema.

Pisateljica je poslušala zgodbo, dokler niso vila Lučka, ptič Plamenec in čarovnik Sij odšli. Tedaj se je usedla za mizo in začela pisati svojo pravljico.

Laura Škamlec, 5. razred

Bajka o mestu izgubljene svetlobe

Nekoč je bila majcena, majcena iskrica. Ta iskrica ni bila navadna, ampak je imela moč svetlobe. Bila je prijazna in poštena deklica. Zelo rada je drugim urejala stvari in pomila posodo, čistila tla ... A nekega dne je iskrica zagledala temo. Postalo jo je strah, ni vedela, kaj naj naredi. Preveč teme, da ni mogla dihati.

Ljudje so se spraševali, kako je to nastalo. Celotno mesto je bilo prekrito s temo. Iskrica je imela zamisel. Poklicala je Svetlobna bitja. Bili so najboljši prijatelji. Skupaj so sodelovali in je šlo lažje. A ta tema je bila močnejša od njih. Čarovnik Sij je rešil življenje Svetki.

Svetlobna bitja so zmagala. Vsi so bili veseli. Iskrica je naprej pomila posodo. Sij, Lučka in Svetka so se zabavali. Živeli so srečno do konca svojih dni!

Nataša Knezar, 5. razred

Bajka o mestu izgubljene svetlobe

Nekoč je bila majcena, majcena iskrica. Iskrica je imela posebno moč. To moč je želel imeti vsak človek. Iskrica je letela od zvezde do zvezde, ampak to še ni bilo vse. Ukazovala je zvezdam, kam se naj postavi-

Enej Dobaj, 1. razred

Nika Gamser, 7. razred

Nika Ornik, 7. razred

jo. Ljudem to ni bilo prav. Tako so se odločili, da se bodo iskrici uprli. Najprej so sledili protesti. Iskrice je bila zelo trmasta. Ljudje so predlagali volitve. Kdor bo zmagal, bo kraljeval na nebu. Ljudje so volili in na koncu so zmagale zvezde, zato še dandanes na nebu svetijo zvezde.

Katja Gornik, 5. razred

Slaščičarjeva hvaležnost

Pred davnimi časi je živel oče, ki je imel tri hčere. Bile so pridne in delavne. Ko so bile že toliko stare, jih je oče poslal po svetu, naj gredo služiti denar.

Najstarejša se je zaposlila pri čevljarju, druga pri krojaču. Najmlajša je na poti srečala slaščičarja, ki mu posel ni prinašal zaslužka. Vprašala ga je, ali se lahko zaposli pri njem v slaščičarni. On pa ji je odgovoril, da tukaj ne bo imela kaj prida zaslužka, saj delo ne poteka, kot bi moralo. Najmlajša hči je rekla, da bosta že nekako zaslužila. Čez sedem let so se tri sestre vrnile domov na Zlati breg. Starejši dve sta domov prinesli bogastvo in zlato, ki ga je bilo toliko kot dežnih kapljic v najhujšem nalivu, najmlajša pa samo košarico jabolka. Slaščičar ji je rekel, naj iz teh jabolka spečejo jabolčno pito, koščice pa naj le shrani in jih nato posadi. Ko so se vse tri hčere vstopile v hišo, se jih je oče zelo razveselil. Vseh je bil enako vesel. Najmlajša hči je dala očetu košaro jabolka, iz katerih so nato spekli jabolčno pito. To sta jedla samo oče in najmlajša hči, starejši dve pa se je nista niti dotaknili. Čez pol leta sta si starejši na trgu postavili obrt, najmlajša pa je posadila jablano. Oče in najmlajša hči sta živela skromno, starejši dve pa v izobilju. Ko je prišla suša in niso mogli več pridelovati lanu za oblačila, je šlo delo srednji sestri slabo. Čez nekaj dni pa so morali iti moški in fantje v vojno. Ženske, ki so pa ostale doma, pa niso imele več niti centa. Tako je začel posel propadati tudi

najstarejši. Takrat je jablana najmlajše hčere prvič obrodila. Utrgala je prvo jabolko na drevesu in jo urezala na pol. Ko je videla koščice tega jabolka, so se ji oči zaiskrile. Bile so zlate.

Od takrat naprej živita oče in najmlajša hči v razkošju, pa še za starejši hčeri kdaj pa kdaj prihranila kak zlatnik.

Zoja Škerget, 6. razred

Komet

Po vesolju komet leti,
da se mu od zvezd vrti.

A če tudi se mu vrti,
Soncu se ne želi približati.

Ker če blizu bi prišel,
bi takoj v prah zgrmel.

Glej ga, tam na Luni,
en trenutek in leti nazaj.

Rene Bračič Rajšp, 6. razred

Mama

Mama je ena sama,
vedno nasmejana
ter s srcem nam predana.
Mama je ena sama.

Kadar nas v srcu žaga,
nam z veseljem rada pomaga.
Mama je ena sama.

Vsaki dan z nasmehom nas zbudi,

Mineja Bračko, 1. razred

Aisha Gaube, 4. razred

vendar nam iz postelje se ne mudi,
zato se včasih tudi jezi.

Mama je ena sama, če
ne bi bilo mame, ne bi bilo nas.
Je oseba, ki jo enostavno
moraš imeti rad.

Zato, dečki in deklice, imejte
jo radi, je tista, ki
nas neguje, izobražuje ter z
njeno pomočjo nam pamet napreduje.

Mama je ena sama in
kdor rad je nima,
tistega je v srce dobila zima.

Aljaž Jovanovič, 6. razred

Na listu papirja

Na listu papirja plava pesem
ali poezija,
ki še sama ne ve, ali je
pesem ali traparija.

Verz je lahko bogato okrašen
ali v smetnjak položen.

List je lahko večpomenka.
Lahko je oblit s čustvi lepimi ali z žalostnimi,
lahko je gozdni list,
oblit z naravno lepoto.

Metka Zemljič, 6. razred

Muha

Na travniku sedela
muha je debela.
Čepela je in pela:
»Rada bi letela!«

Močno, močno si je želela.
A kmalu je dojela,
da ne bo vzletela.

Saj ta muha, ki je pela,
je bila preveč debela.

Zoja Škrget, 6. razred

Ta današnji čas

Enajst let sem stara,
ime mi je Tjaša.
V šesti razred hodim
in v šoli mi kar gre.

Kaj bom nekoč postala,
tega še ne vem,
velika pa je moja želja
pomagati ljudem.

Nekdo je lačen, bi volka pojedel,
saj je ostal brez dela.
Moji starši službo še imajo
in tega sem vesela.

Tretji pregloboko v kozarec gleda,
a ko je trezen, prosi za pomoč,
saj očitno dobro se zaveda,
da stopil s prave je poti.

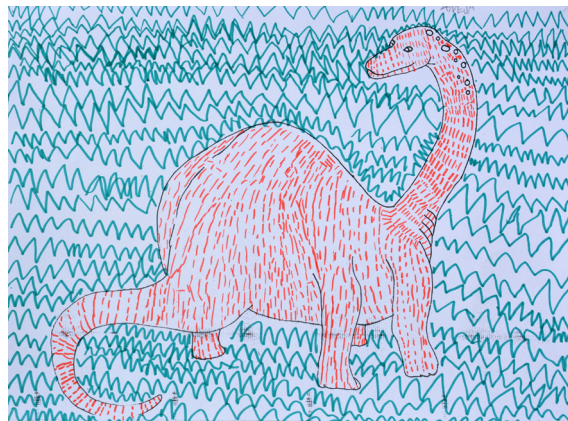
Pa begunci s culo na rami
gredo v neznano v črno noč.
Oči pa njihove govorijo,
da prosijo pomoč.

Ko dan za dnem to gledam,
prav nič vseč mi ni.
Je pa res, da dobro se zavedam,
da je to ta današnji čas.

Tjaša Horvat, 6. razred

Zarja Mohorko, 4. razred

Aneja Kos, 1. razred

Pubertetnik

Deček sem grozen,
zmeraj norim,
se nič ne ustavim,
kadar grdo govorim.
Je mamica huda,
že očka nori,
jaz pa tečem,
da se za mano kadi.

Deček sem grozen,
se nič ne učim,
zato v šoli enke dobim.

Nič ne pomaga,
če kazni dobim,
se samo nasmehnem in
vstran zbežim.
Mama se dere,
očka nori,
od daleč me gledata
kot kakšne zveri.

Timotej Eder, 6. razred

Hotel sem prijeti sonce

Sonce iz dneva v dan po nebu potuje,
jaz pa si ga želim prijeti!
Da ga ne morem ujeti,
mi oče modruje.

A komaj ko na zadnji hrib pritečem,
resnica uvidi se
in postanem ves nesrečen.

Včasih resnica boli,
a za večne čase zapomni si,
da uživaj v sreči zdaj, ko še lahko,
saj lahko se zgodi, da nekega dne prepozno bo.

Nika Gamser, 7. razred

Gigesova čudežna moč

Osebe: Giges, kraljica, kralj, pastirji, poveljnik vojske, možje

Giges je šel na pašo. Tedaj se nebo zastre s težkimi oblaki in začne se burja. Po burji.

Giges (poklekne in reče): Oh, ta burja. Hvala bogovi, da ste me rešili. (Pogleda okoli.) Kje pa sem? Poiskati moram svojo čredo.

Tako hodi po travnikih, v gozdovih in išče svojo čredo. Nato pride do jame. Vstopi vanjo in se zazre okoli. Videl je prstan na prstu mrtvega človeka.

Giges: Kaj mu bo prstan? Saj je mrtev. (Vzame prstan in si ga natakne na prst. Nato zagleda ovce. Zavrti prstan in z ovci odide domov. Doma ga čakajo pastirji in govorijo.)

Pastirji: Poglejte, kako naučene ovce ima Giges. Kar same mu pridejo domov, on pa se bogve kje potika naokoli. (Tedaj Giges zavrti prstan in se prikaže. Pastirji obmolknejo in odidejo.)

(Tako je Giges vsak večer ob ognju zavrtel prstan in izvedel, kaj se pogovarjajo. Na tak način je Giges izvedel, kdo krade ovce. Te govorice so se širile in prišle do kralja. Kralj ga je povabil v glavno mesto.)

Giges: Pretemno je. Danes že ne bom prišel do tja. Nanosil si bom listje in trdno zaspal. Kaj je ta hrup?

Možje: Jutri ponoči bomo oropali kraljevo zakladnico. Podkupili bomo eno stražo in zlahka bomo prišli do zakladnice.

Giges (zgodaj zjutraj): Ali je bilo to resnično? Bilo je resnično, bilo. Sedaj grem do kralja, da mu povem, kaj nameravajo možje storiti.

Giges pride do palače in vstopi vanjo.

Kralj: Predstavljal sem si, da si večji in močnejši.

Giges: Če bi bil večji in močnejši, ne bi vedel, kaj se vam bo danes zgodilo.

Kralj: Le kaj se mi bo zgodilo, saj imam stražarje?!

Giges: Danes ponoči vam bodo oropali vašo zakladnico.

Kralj: Oropali? Povej mi, kdaj in kje natanko bodo napadli.

Nadja Špindler, 4. razred

Žana Korez, 1. razred

(Giges mu je povedal in kralj je zaustavil rop.)

Kralj: Zelo sem ponosen nate, da si mi to povedal. Ker si rešil mojo zakladnico te želim za svetovalca.

(Neke noči se je Gigesu sanjalo, da se naj naredi nevidnega in gre pogledat v kraljevo spalnico, kaj se godi. Šel je in zagledal poveljnika vojske, kako drži krvav meč, s katerim je ubil kralja.)

Poveljnik: Danes smo se znebili kralja, jutri pa Giges. Prepričajmo kraljico, da je Giges ubil kralja.

Zgodaj zjutraj po gradu vsi kričijo: Giges je ubil kralja. Naj bo kaznovan!

Kraljica: Giges, če zmoreš, dokaži svojo nedolžnost.

GIGES: Kraljica, kralj je bil umorjen z mečem. Naj vsi možje v palači položijo meč na mizo in pravi meč bo spregovoril.

(Na koncu so ugotovili, da je poveljnik ubil kralja, Giges pa je kasneje postal kralj.)

Nika Ornik, 7. razred

Volkodlak

Volk ukradel, odnesel te je,
rad te ima,
ti prinesel je najboljšega mesa.

Ti nesrečnica,
o Lenčica,
pa rodila si sinka volčjega,
Volkodlak imenovala ga.

Si volka nesramno prevarala,
svoje vesti nisi okarala,
k drugemu pobegnila.

Volkodlak, sinek tvoj,
je taval za teboj,
maščevati se ti hotel,
pa v lastno past je pohitel.

Nika Gamser, 7. razred

Volkodlak

Lenčka, pastirica mlada,
volka za moža
ne bi imela rada.

A Lenčki se zgodi,
da čez noč v
brlogu se zbudi.

Kmalu mati
je postala,
volkodlaku nauke dajala.

Vsak dan žalost jo teži,
ker z domačo družbo ni.
Veselo življenje ji sledi,
ko volka se znebi.

A veselje se konča,
ko volkodlak svoj bes da.

Florjan Garmut, 7. razred

Gospodična

V prelepih Gorjancih mogočen grad stoji,
tam lepa gospa živi.
Nje želja se izpolni ne,
da povila bi detece.

Zla slutnja ji govori
in kmalu za sedem let in mesecev obleži.
Njena dobrota jo reši gorja,
ko gobavemu beraču zatočišče da.

Za povračilo berač da ji gorjanski koren,
bolni ženici zdravja, up podarjen.
Da moči ji priti na Gorjance,
do prave vodice,
ki ji povrne mladost in rožnato lice.

Neža Senekovič, 4. razred

Rene Škrlec, 1. a

Skakljaje mladenka domov se poda,
gospod njen predragi je ne prepozna.
Kar hitro mu grajska gospa vse razloži.
Že na gradu se raja tri dni.
Briški studenec, gospodična ime dobi.

Rebeka Najdenik, 7. razred

Naš Matjaž

Bil je dober naš Matjaž,
velik je bil bogataš.
Za bogataša pohlepen ni bil,
vse je vedno z nami delil.

Nekega dne pa Turki so prišli,
vso vojsko so ubili,
ko domov so šli.
Veselili so se vsi.

Kralj Matjaž zdaj v Peci sedi,
če prideš, ti zlato podari.
Čaka in čaka, da se brada ovije,
nato pride ven in v mogočnosti zasije.

Eva Konrad, 7. razred

Vesoljni potop

Na svetu je bilo tako,
da laž, hudobija in zlo
nikoli jih ni dolgo bilo.

Ljudje so včasih veliko molili,
drugi pa Boga niso nikoli častili.

Tisti, ki verni niso bili,
so ubijali ljudi
in tako sovraštvo širili.

Bog se je ljudem maščeval,
da bi vero in dobre ljudi poiskal.

Zato vesoljni potop je nastal
in le veren in dober človek ostal.

Katja Šnajder, 7. razred

Tukaj sem doma

Tja v daljave naše,
tam, kjer se rodi lepota,
tja v širni svet.

Gremo tja, tja,
preko sveta,
kjer je pesem doma.

Včasih se sprašujem, od kod ta lepota,
te zelene ptice, glej, tam letijo ptice.

Gremo tja, tja,
preko sveta,
kjer je pesem doma.

Zdaj odhajam.
Včasih se sprašujem, od kod prihajam.
A vendar zdaj vem, ta svet
je samo tvoj in moj.

Gremo tja, tja,
preko sveta,
kjer je pesem končno doma.

Sanja in Helena, 9. razred

Jurij Kozjak

Kot ste verjetno že izvedeli, je v času turških vpadov na gradu Kozjak živel Marko Kozjak in njegov sin. Marko je bil pravičen gospodar. Ljudje so ga imeli radi, a njegov brat Peter Kozjak je bil popolno nasprotje. Ljudje ga niso imeli radi, bil je zloben in potuhnen. Zaradi ciganove družine, ki je taborila pod gradom, so sledile posledice. Sin je skušal ukrasti

Taja Kirbiš, 4. razred

Mineja Draškovič, 9. razred

konja, a ga je pri tem Marko ujel in ga zbil s palico na tla. Tako ga je cigan Samol odvedel čez dvorišče in Marku zagrozil z maščevanjem. Kmalu za tem je bil poklican v vojsko. Jurija in svoj grad je s težkim srcem prepustil Petru, zlobnemu bratu. Minevali so tedni in nekaj kilometrov stran od gradu so se zbirali cigani, a ne navadni. Bili so brez žensk in otrok ter oboroženi. Ujeli so Petra, ki je užalil cigana poglavarja. Tako se je naslednje popoldne, ko je ob drevesu oče Bernard učil Jurija, krdelo ciganov približala Juriju in ga ugrabilo. Novica se je hitro razširila. A Marku tega niso mogli sporočiti, ker se je bojeval.

Jurij je postal najboljši janičar in imel je celo svojo majhno vojsko. Medtem se je Marko že vrnil in ko je izvedel za svojega sina, je bil tako žalosten, da je v trenutku odšel v samostan. A Jurij je pozabil, kje je njegov pravi dom, zato je odšel na grad Kozjak. Med bojevanjem je Jurijska vojska zavzela samostan. Tako je Jurij zaradi ciganov izvedel za očeta, ki pa je od sreče omedlel. Kakor hitro pa se je zbudil, je končno objel svojega sina. Turki so nato brata Petra obesili na vejo.

O Juriju lahko izvedemo, da je postal močan kot oče, tako da jabolko ne pade daleč od drevesa. Jurijska zgodba nam sporoča, da je vredno v življenju verjeti v to, kar si želimo.

Knjigo priporočam vsem zaradi doživetosti in napetosti, ki jo zasledimo v knjigi. Ob njej bo užival prav vsak, ki ima rad napetosti in ustvarjalno pisanje.

Gašper Waldhutter, 8. razred

Vlak

Vozi me vlak v daljave,
daleč tja v širni svet.
Hite čez Dravo,
vse tja v neznano Prago.

Mimo rodne vasi,
čez polja in raven.
Hiti vlak v tujino,
v nemirno mi divjino.

Tam spoznal bom nove ljudi,
a pogrešal vseeno domače.
Brez njih tam bom ostal,
a ne bom nov človek postal.

Spomnil se bom mojih,
moje rodne mi vasi.
Slika iz mojih otroških dni
še vedno v mojem srcu živi.

V kotu moj kovček leži
in v njem so stvari,
ki spomnijo me na vesele dni
in privabijo solze v oči.

Tam spoznal bom nove ljudi,
a pogrešal vseeno domače.
Brez njih tam bom ostal,
a ne bom nov človek postal.

Maja Kukovec in Vesna Ornik, 9. razred

Vozi me vlak v daljave

Vozi me vlak v daljave,
daleč tja v širni svet.
Skozi te lepe trate,
vije se po teh stezech.
Čakal sem te,
da obiskala bi me.
Preko polja v širjave,
preko gorja v daljave.
Vedno spomin se vrača,
kot ptica v kraj, kjer stoji hiša domača.
Na polju rože cveto
in meni misli pojo.
Kdaj bom prišel nazaj?

*Nuša Najdenik, Gregor Sulcer in
Anja Krautič, 9. razred*

NATEČAJ ZA ŽUPANČIČEVO FRULICO

Lucija je na natečaju Župančičeva frulica bila izbrana med pet najboljših osnovnošolskih pesnikov v Sloveniji. 14. junija se bo udeležila zaključne prireditve v Črnomlju, kjer se bo s svojo deklamacijo predstavila občinstvu. Prav tako se bo s svojimi pesmimi predstavila na nekaterih dogodkih po Sloveniji. Njene pesmi pa bodo objavljene v pesniški zbirki 26. Župančičeve frulice.

Lucija, iskrene čestitke!

Mentorica: Aleksandra Lorbek

Beži!

Stoli položeni navpično
kričijo v mesec.
Skrij se za perutnico,
ne dovoli, da te vidijo.
Natlači si evropsko zastavo v usta.
Zajemi begunsko sapo,
ker bodo videli,
da ne spadaš sem.
Nočem
te videti v belem kombiju,
nočem te slišati
kričati za ograjo.
A me sploh slišiš
ali se pogovarjam samo s seboj,
na pohodu
po črni migrantski poti?

Javni govor

Zahvaljujem se ti,
se vam, se vsem,
ki ste ljudem pripomogli
za boljši jutri.
Opisujem se ti,
se vam, se vsem,
da se boste zavedali,
kaj je bežanje.
Nasvete ti dajem,
vam dajem, dajem vsem,
ker vem,
da bo to pomagalo ...
se upreti vojni.

Razlagam tebi,
vam, vsem,
in čutim moč v tebi,
v vas, v vseh.
Mislim nate,
na vas, na vse.
Te besede bi si morali izreči ...
za tebe,
za vas,
za vse.

Dnevnik

Dvigni svinčnik v roke,
zapiši svoja stoletja muk.
Meniš, da bo 3. svetovna vojna?
Zaradi vas?
Ker bežite pred Bedanci kot Kekec?

Narekujem ti.
Se sploh zavedaš,
koliko več si doživel kot mi?
Koliko več si pretrpel:
trgovina s sužnji,
tone belih kombijev,
slovenske ograje,
prebrodene reke,
strgane hlače.

Položi svinčnik v roke
in označi zgodovino,
da se ti bodo tvoji potomci
klanjali.

Živi v miru

Poznam te,
poznam te črne lesketajoče oči,
poznam te ustnice,
ki že stoletja niso ničesar nesle v usta,
poznam to polt,
ki je preplezala vse ograje
in si zmocile čevlje,
te roke,
ki so podale hrano
tistim, ki se ne zavedajo,
kaj je vojna.

Stojim ti ob rami

Skrbi me,
skrbi me,
da te bodo pretepli,
ker si drugačen.
Kljub tvoji temni polti
si pokazal bel nasmeh,
čeprav imaš temne oči,
si pokazal bele šarenice.
Nisi se skrival
ali potuhnil,
razkril si svojo potolčeno kožo.
Pojdi v obljubljeni deželo,
kot ti je namenjeno.
Ne boj se ...

Lucija Zemljič, 9. razred

Boris Pahor

<http://goo.gl/dixfryb>

Boris Pahor je slovenski pisatelj. Rodil se je 26. avgusta 1913 v Trstu. Velja za enega najpomembnejših živečih pisateljev v slovenskem jeziku in je tudi najbolj prevajani slovenski avtor.

Njegova dela so prevedena v francoščino, nemščino, srbohrvaščino, madžarščino, angleščino, španščino, italijanščino, katalonščino, finščino in esperanto.

Na prvem mestu med prevodi je Nekropola, roman o pisateljevem življenju v taborišču Natzweiler-Struthof. Večkrat so ga omenjali kot kandidata za Nobelovo nagrado za književnost. Pahor je deklarirani antifašist in pričevalec o fašističnem nasilju nad Slovenci v Italiji ter trpljenju v nemških koncentracijskih taboriščih med drugo svetovno vojno. Je vztrajni zagovornik nacionalnosti kot primarne socialne identitete.

Pahor je rojen v slovenski družini v Trstu, tedaj v Avstro-Ogrski. Njegov oče Franc se je v mesto preselil iz Kostanjevice na Krasu in je bil zaposlen kot uradnik avstrijske uprave; leta 1919 ga je nova italijanska oblast odpustila in je delal kot ulični prodajalec. Mati Marija Ambrožič je bila iz Male Pristave pri Šentpetru (danes Pivka), rodila pa se je v Materiji.

Piše romane, kratke proze, eseje.

Nagrade:

- * častni doktorat Univerze na Primorskem, 2005
- * red legije časti (Chevalier de l'Ordre de la Légion d'honneur), najvišje francosko državno priznanje, maja 2007
- * častni doktorat Univerze v Ljubljani
- * avstrijski častni križ za znanost in umetnost, najvišje priznanje, ki ga lahko dobi tujec v Avstriji, za ozaveščanje o nevarnostih fašizma
- * častno meščanstvo Maribora, 2010
- * francoski znak komturja v umetnosti in humanistiki (Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres), 2011
- * Nagrada državljan Evrope, 2013

Vesna Ornik, 9. razred

Slovenščina – francoščina

Zdravo: Salut
Kako si?: Ca va?
Koliko si star?: Quel âge as-tu?

Številke

Ena: Un
Dve: Deux
Tri: Trois
Štiri: Quatre
Pet: Cinq
Šest: Six
Sedem: Sept
Osem: Huit
Devet: Neuf
Deset: Dix

<http://goo.gl/TnOlwz>

Slovenščina – italijanščina

Zdravo: Salubre
Kako si?: Come stai?
Koliko si star?: Quanti anni ha?

Številke

Ena: Uno
Dve: Due
Tri: Tre
Štiri: Quattro
Pet: Cinque
Šest: Sei
Sedem: Sette
Osem: Otto
Devet: Nove
Deset: Deci

<http://goo.gl/UvCcm>

Mineja Draškovič, 9. razred

John Green

<https://goo.gl/yUB6CT>

John Michael Green je rojen 24. avgusta leta 1977. Je ameriški pisatelj in blogger na YouTubeu.

Znan je predvsem po svoji knjigi Krive so zvezde (The fault in our stars). Diplomiral je na Kenyon Collegu, leta 2000, iz angleščine in religiozologije. Green je več let živel v Chicagu, kjer je delal za knjigo imenovano Booklist. Leta 2014 je bil Green na seznamu 100 najbolj vplivnih ljudi na svetu. Leta 2006 je osvojil nagrado Printz za svoj debitantski roman Kdo si Aljaska? (Looking for Alaska). Leta 2010 je napisal njegov najbolj znan roman Krive so zvezde in bil prvi na seznamu najbolj prodajanih knjig. Leta 2014 je bila premiera filma Krive so zvezde, ki je postal prava uspešnica med najstniki in kot tudi med odraslimi.

Poleg tega, da je pisatelj, ima tudi svoj YouTube kanal. Začelo se je leta 2007, in sicer z začetkom kanalov vlogbrothers, z bratom Hankom Greenom. Skupaj sta ustvarila 11 serij, kot je Crash Course.

Dela:

- * Looking for Alaska, 2005
- * An Abundance of Katherines, 2006
- * Let it snow: Three Holiday Romances (z Maureen Johnson in Lauren Myracle), 2008
- * Paper towns, 2008
- * Will Grayson, Will Grayson (z Davidom Levithanom), 2010
- * The fault in our stars, 2012

<http://goo.gl/3gU0Hr>

Nagrade:

- * 2006: Michael L. Printz, Looking for Alaska
- * 2009: Edgar Allan Poe, Paper Towns
- * 2010: Corine Literature, Paper Towns
- * 2012: Indiana Authors Award
- * 2013: Children's Choice Book, The fault in our stars
- * 2013: Los Angeles Times Book
- * 2014: MtvU Fandom

Dan Brown

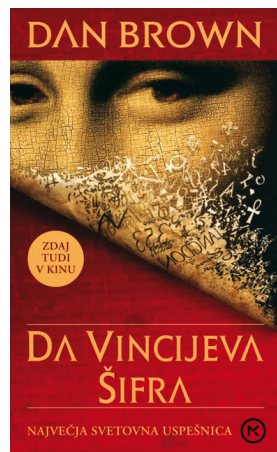
<http://goo.gl/oiA06L>

Dan Brown je ameriški pisatelj. Rodil se je 22. junija 1964 v New Hampshireu, v ZDA.

Brown je diplomiral na Phillipsovi Akademiji v Exetru (Phillips Exeter Academy), kjer je bil kot profesor matematike zaposlen tudi njegov oče. Kasneje se je vpisal na kolidž v Amherstu, kjer je diplomiral leta 1986. Na Phillipsovi Akademiji se je naučil britanske angleščine, ker je hotel postati poklicni pisec. Ima ženo Blythe, ki je umetnostna zgodovinarica in slikarka. Njen vpliv se čuti v prodajni uspešnici Da Vincijeva šifra. Brown se zanima za kriptografijo, šifrirne ključne in kode, ki se v njegovih zgodbah neprestano pojavljajo.

Dela:

- * Digitalna trdnjava, 1998
- * Angeli in demoni, 2000
- * Ledena prevara, 2001
- * Da Vincijeva šifra, 2003
- * Izgubljeni simbol, 2009
- * Inferno, 2013

<http://goo.gl/41jg6>

Kajenje

Tobak

Kajenje tobaka je uživanje tobačnih izdelkov, kot so cigareti, cigare in pipe. Prvi tobak so gojili ameriški domorodci vzhodne Severne Amerike. Kajenje tobaka je najbolj razširjeno po Vzhodni Aziji. Zdravstvene raziskave kažejo na škodljivost kajenja za zdravje. Kajenje lahko povzroča pljučnega raka in druge motnje organizma. V zadnjem času so pričeli s protikadilskimi ukrepi s tem, da omejujejo oglaševanje tobačnih izdelkov in s prepovedjo kajenja na javnih mestih. Med najbolj škodljivimi snovmi v cigaretinem dimu so katran, nikotin, ki povzroča zasvojenost, in ogljikov monoksid.

Droge

Psihoaktivne droge, ali kot jih pogovorno imenujemo mamila, so snovi, ki vplivajo na delovanje osrednjega živčnega sistema, na delovanje možganov, spremenijo zaznavanje, počutje in vedenje. Zelo veliko ljudi droge zlorablja, to pomeni, da jih uporabljajo v prekomernih količinah. Zaradi teh zlorab pa je veliko drog prepovedanih.

Predstavniki drog

Opij

Opij je nezakonita droga. Je posušen mleček iz zrelih glavic vrtnega maka. Pridobivati so ga začeli v

pokrajini Mandžukuo, sedaj so največji proizvajalci te droge v Afganistanu in Laosu. To drogo pridobivajo tako, da najprej nezrele makove glavice zarežejo in iz njih priteče rožnat mleček. Po 6 do 8 urah se to posuši in med sušenjem pride do oksidacije, pri kateri nastane surovi opij. Nato sledi segrevanje in gnetenje surovega opija ter večmesečna fermentacija, da pridobijo opij, primeren za kajenje. Včasih pa so ga uporabljali tudi kot protibolečinsko zdravilo.

Morfij

Morfin oz. morfij spada med trde droge. To so droge, ki povzročajo največjo psihično in fizično odvisnost. V medicini velja za enega najmočnejših analgetikov med naravnimi snovmi. Pridobiva se iz opija. Morfij je leta 1804 prvi izoliral nemški lekarnar in ga poimenoval po grškemu bogu sanj. Uporabljal se je kot protibolečinsko zdravilo ter pri lažjanju alkoholizma in odvisnosti od opija. Leta 1874 so iz morfija razvili heroin. Sedaj se morfij uporablja pri lažjanju močnih bolečin, na primer pri rakavih obolenjih. Zdravilo je lahko v obliki tablet, kapljic, kapsul, svečk, injekcij. Deluje tako, da zmanjša občutljivost živčnih končičev na bolečinske dražljaje. Nezaželeni učinki so zasvojenost, zaprtje, halucinacije, zavira tudi center za kašelj in tako deluje kot antitusik (zdravilo, ki pomirja kašelj).

Mineja Draškovič, 9. razred

Diamant

<http://go.gl/TIFML>

Mineral diamant je eden najbolj znanih in najuporabnejših, izmed več kot 3000 znanih, mineralov. Naravni diamanti so kristali s poudarjeno trajnostjo, lepoto in redkostjo. So posledica geoloških procesov v notranjosti zemeljske skorje. Nastali so pod visokim pritiskom in temperaturami globoko pod zemeljsko površino. Proces formiranja poteka na 140 do 190 km pod površino, ponekod pa še globlje, do 300 km, kjer se temperature gibljejo od 900 do 1300 stopinj. Večino diamantov danes izkopljejo v osrednji in južni Afriki, pomembna nahajališča pa so tudi v Kanadi, Rusiji, Braziliji in Avstraliji. Letno jih izkopljejo okrog 130 milijonov karatov (26000 kg). Pravi diamanti so sestavljeni iz zbitih molekul ogljika in so, za razliko od stekla, težki kamni. Zato se, če pihnete (dihate) v diamant, pravi kamen ne bo zameglil, sintetični diamant pa se bo.

Smaragd

<http://go.gl/Mjs8r5>

Smaragd ima značilno zeleno barvo, ki mu jo dajejo primesi kroma, njegovi kristali pa so krhki in pogosto razpokani. Posebej redki so temno zeleni popolni kristali, ki tudi v umetni svetlobi ohranijo naravno barvo. Najlepše smaragde najdemo v odprtih kopih metamorfnih kamnin v Kolumbiji, poleg tega pa smaragde kopljejo tudi v Indiji, Sibiriji, Novem Južnem Walesu in na Uralu. Že tisočletja je osrednji kamen vseh kultur in civilizacij. V vseh religijah je bil cenjen zaradi svoje moči in lepote. Inki in Kaldejci so mu pripisovali večjo vrednost kot diamantu. Za Egipčane je bil simbol večnega življenja. Kot talismane so jih uporabljali Aristotel, Aleksander Veliki, Kleopatra in Charlemagne.

Safir

<http://go.gl/z3M0m>

Safir je redek dragi kamen. Je mineral korunda. To pomeni, da je safir, kot vsi ostali kristali iz skupine korundov, sestavljen iz čistega aluminijevega oksida, barvo, ki pri safirju varira od modre, rumene, rožnate, oranžne do zelene in vijolične, pa mu dajejo primesi železa, kroma in drugih kovin. Rdeča različica safirja pa je dobila svoje ime in je danes poznana kot rubin. Zelo redki so zvezdasti safirji, ki imajo v določenem preseku zvezdast vzorec. Najbolj cenjeni modri safirji izvirajo iz Kašmirja, kjer so jih tudi prvič našli konec 19. stoletja. Izjemno cenjeni so tudi podobno modri safirji z Madagaskarja. Ostale države, kjer so večja nahajališča safirjev, so: Avstralija, Pakistan, Afganistan, Indija, Tanzanija, Kenija in ZDA.

Rubin

<http://go.gl/xHLDf8>

Rubin je izjemno redek in zelo cenjen dragi kamen. Največkrat se pojavlja v škrlatni ali svetlo rožnato rdeči barvi, od koder izvira tudi njegovo ime. To namreč izhaja iz latinske besede ruber, ki pomeni rdeče. Ta mineral je po trdoti takoj za diamantom. Najpomembnejša nahajališča rubinov so Myanmar, Šrilanka in Tajski, pojavljajo pa se tudi v ZDA, Avstraliji, Grenlandiji in ponekod v Afriki. Vsi rubini imajo nekakšne madeže, barvne nečistoče. Vendar se s pomočjo nečistosti rutila odkriva, ali so naravni ali umetni.

Helena Šefer, 9. razred

Človekove pravice so pravice vseh nas in so zapisane v Deklaraciji o človekovih pravicah, v raznih konvencijah ter v Ustavi Republike Slovenije. Pravice otrok in mladih do osemnajstega leta starosti pa so poleg teh zaradi svoje pomembnosti zapisane še posebej. Natančneje jih določa Konvencija o otrokovih pravicah, ki so jo podpisale mnoge države po svetu, tudi Slovenija.

Slovenska varuhinja človekovih pravic je ga. Vlasta Nüssdorfer, njen namestnik pa je g. Tone Dolčič.

Projekt zagovorništva otrok se nedvomno in na različne načine navezuje na človekove pravice otroka. Zagovornik je oseba, ki se dejavno zavzema za pravice šibkejših oseb, ker te same nimajo dovolj moči za uspešno zaščito svojih interesov. Otrok je izvirno šibkejša oseba, ki jo (v smislu družbene vloge) določa natanko to, da jo zaradi nezrelosti in neizkušenosti v pravnih razmerjih zastopajo in zagovarjajo drugi – ravno v tem se ločuje od odraslih ljudi. Praviloma so otrokovi naravni zastopniki in zagovorniki starši oz. zakoniti skrbniki, lahko pa se otrok znajde v vlogi, ko starši te vloge ne morejo opravljati, jo opravljajo neustrezno ali pomanjkljivo. V takem položaju otrok potrebuje zagovornika. Iz tega izhaja, da zagovornik dejansko stopi na mesto roditelja, ki te vloge zaradi kakršnega koli razloga ne more ali ne želi opravljati ali otroka celo ogroža.

Glavne otrokove pravice se kažejo v sledečem:

1. Da živijo s svojimi starši. Vsak otrok ima pravico živeti s svojimi starši. Otrokom, ki ne morejo živeti s svojimi starši, moramo poiskati ljudi, ki bodo zanje skrbeli. Če starša živita ločeno, potem ima otrok pravico, da ima stike tudi s tistim staršem, pri katerem ne živi.
2. Da povedo svoje mnenje. Ljudje smo različni in ne razmišljamo vsi enako. Vsi imamo pravico, da povemo svoje mnenje. Tudi vsak otrok ima pravico, da pove tisto, kar misli.
3. Da se družijo z ljudmi, ki so si jih izbrali. Otrok si sam izbere svojo družbo.
4. Da z njimi lepo ravnajo. Nihče ne sme žaliti otrok ali jih pretepati. Če ljudje, s katerimi otrok živi, z

njim slabo ravnajo, potem ga mora država zaščititi.

5. Da hodijo v šolo. V šoli otroci pridobivajo znanje in izkušnje, ki jih potrebujejo za nadaljnje življenje. Vsi ljudje v državi imajo možnost, da po zaključeni osnovni šoli nadaljujejo šolanje na poklicnih ali srednjih šolah.
6. Da se igrajo. Otroci in odrasli imajo pravico, da si odpočijejo po napornem delu ali učenju, saj je počitek pomemben za zdravje in dobro počutje. V prostem času lahko počivamo, se ukvarjamo s športom, počnemo stvari, ki so nam všeč.
7. Da nekatere stvari ohranijo zase. Nihče ne sme prisluškovati telefonskim pogovorom ali brati tujih pisem. Nihče nima pravice vstopiti v stanovanje ali hišo, kjer družina živi, če ni član te družine in mu tega člani družine ne dovolijo.
8. Da imajo zdravstveno zaščito in zdravniško pomoč. Odrasli v družini poskrbijo, da imajo otroci primerno hrano, obleko in zdravo okolje. Otroci imajo pravico, da gredo k zdravniku in zobozdravniku, kadar potrebujejo zdravniško pomoč.
9. Pravice otrok, ki so drugačni. Otroci, ki slabše vidijo ali slišijo, in tisti, ki so na invalidskem vozičku, ne zmorejo istega kot zdravi. Zato potrebujejo našo podporo, pomoč in razumevanje. Tudi oni imajo pravico do šolanja in razvoja svojih sposobnosti.

Kje se pravice otrok izvajajo?

Primarno se izvajajo znotraj družine, sekundarno pa v vrtcih, šolah in drugih ustanovah ter skupnostih. Vrtec in šola sta ustanovi, ki imata nalogo, da poskrbita za uresničevanje otrokovih temeljnih pravic. Otrokom je tu dana možnost za optimalen razvoj ne glede na spol, socialno in kulturno poreklo, veroizpoved, narodno pripadnost, telesno in duševno konstitucijo. Optimalen razvoj vključuje tudi možnost poglobljenega razvoja na določenem področju. Uresničevanje zahteve po enakih možnostih ni mogoče brez upoštevanja razlik in pravice do izbire in drugačnosti, ki jo mora omogočiti organizacija življenja in dela v vrtcu oz. šoli. Pri otrocih je to povezano z vzgojo za strpnost, solidarnost in odgovornost ter s postopnim razvijanjem kritičnega duha, osebnih odločitev in avtonomne presoje.

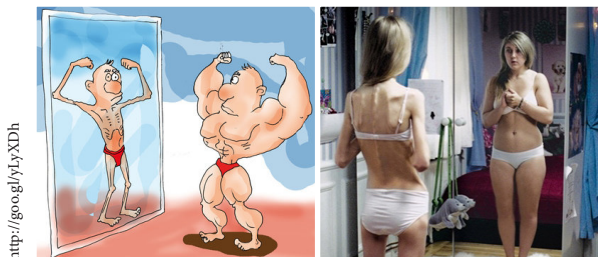
Povzeto po: <http://goo.gl/XR3wDj> in <http://goo.gl/HpoyiV>.

Vesna Ornik, 9. razred

Samopodoba je celota predstav, stališč in sodb o samem sebi. Z drugimi besedami je to posameznikovo doživljanje samega sebe. Splošna samopodoba je sestavljena iz več področij.

1. Šolska samopodoba je zaznava lastnih spretnosti in sposobnosti za učenje ter zanimanja za šolske predmete. Gre za prepričanja o tem, koliko je nekdo nečesa zmožen in za zaznavanje lastnega uspeha. Pri odraslih je šolska samopodoba vključena v samopodobo o sposobnostih in počutju. To je doživljanje in vrednotenje lastne inteligentnosti, posebnih talentov in zmožnosti za delo ter zaznava psihičnega in telesnega zdravja. Ta pa se povezuje še s samopodobo o dosežkih, kulturni izobraženosti, dosežkih na delovnem mestu, materialni lastnini in osebni kontroli.

2. Telesna samopodoba – so prepričanja in sodbe o svoji telesni privlačnosti, o telesni kondiciji in slogu oblačenja ter primerjave lastnega videza z drugimi in prepričanja o tem, kako osebo vidijo drugi. S telesno samopodobo se zelo veliko ukvarjajo mladostniki, saj se takrat telo zelo hitro spreminja in so telesne značilnosti v središču lastnega in medsebojnega vrednotenja: pri dekletih je pomembnejši videz, pri fantih sposobnosti, moč in spretnosti.

3. Medosebna ali socialna samopodoba obsega zaznave, prepričanja in presoje o odnosih z vrstniki in drugimi pomembnimi bližjimi osebami: starši, sorjenci, partnerjem, sodelavci. To so zaznave o lastnih spodobnostih sklepanja prijateljstev, o lastni priljubljenosti in kakovosti odnosov z bližnjimi.

4. Čustvena samopodoba – so zaznave in prepričanja o izražanju in obvladovanju čustev, npr. o samem sebi kot ne/mirnem, ne/sproščenem in čustveno ne/uravnovešenem, o tem, ali sem pretežno dobro ali slabo razpoložen, ali se močno vznemirim ali pa dobro obvladujem svoja čustva.

5. Religiozna samopodoba je doživljanje in ocena lastne ne/vernosti, pobožnosti, duhovnosti. Samopodoba je precej nezavedna, vendar ima močno motivacijsko vlogo.

Glede na samopodobo posameznik uravnava in usmerja svoje ravnanje, zato je pomembno, da je njegova samopodoba ustrezna. Ravnamo skladno s svojo

predstavo o sebi. Ohranjati želimo pozitivno samopodobo in se za to bolj ali manj trudimo, marsikdaj pa se zatečemo tudi v varanje samega sebe in si z obrambnimi mehanizmi umetno dvigujemo svojo vrednost. Za osebo z zdravo samopodobo je značilno, da realno zaznava svojo osebnost, svoje sposobnosti in potrebe. Skrbi zase, sama sebe spoštuje in ne dovoli, da bi jo drugi razvrednotili ali kratili zadovoljevanje njenih potreb, ter ne zanemarja svojih sposobnosti. Zdrava samopodoba je pozitivna, vendar tak človek ni domišljav ali nečimrn. Človek s pozitivno samopodobo ceni svoje osebnostne lastnosti, telesne, temperamentne in značajske, ter svoje sposobnosti. Za človeka s pozitivno samopodobo je značilno, da:

- * se bolj konstruktivno spoprijema z duševnimi obremenitvami;
- * lažje razvija in ohranja zdrave in vzajemno zadovoljive medosebne odnose ter je bolj pripravljen sodelovati;
- * je bolj sočuten z drugimi;
- * je bolj neodvisen, saj ne potrebuje nenehnega odobravanja drugih;
- * je odgovornejši za svoja dejanja;
- * je pogumnejši in bolj radoveden pri sprejemanju novih izkušenj in izzivov.

Zelo pomembne za samopodobo so človekove zgodnje izkušnje v življenju, predvsem seveda v družini. Pozneje pa vplivajo na samopodobo vsi dejavniki socializacij, predvsem vsi tisti ljudje, ki se nam zdijo pomembni: sorodniki, vrstniki, vzgojitelji, učitelji ...

Kako izboljšati in krepiti svojo samopodobo?

Na dogodke glejmo kot na priložnosti in izzive. Vsak dogodek je priložnost, da se nekaj naučimo o sebi, drugih, življenju. Ko pomislimo, da imamo pred seboj problem ali težavo, nadomestimo to raje z besedo izziv ali priložnost.

Govorimo in mislimo o sebi in drugih dobro. To pomeni tudi, da se naučimo vzpodbujati in pohvaliti samega sebe in druge.

Večkrat se vprašajmo: Kaj me dela edinstvenega? Kaj pri sebi cenim, imam rad, na kaj sem ponosen?

In prenehajmo se primerjati z drugimi ali idealno podobo. Primerjajmo se lahko sami s seboj, da bi ocenili svoj napredek in si postavili cilje.

Povzeto po: <http://goo.gl/iIk5KZ>.

Sanja Bračić, 9. razred

Šola v naravi v domu Peca

Sedmošolci so v mesecu maju preživel nepozaben teden v domu Peca nad Mežiško dolino. V ponedeljek smo izvedli dve dejavnosti, in sicer s kompasom po Koroški in nočni pohod na bližnje hribe, kjer je bil odličen razgled na najvišji vrh Karavank, Peco. Oh, kako je lepa ta naša Koroška, so potrdili naši sedmošolci že po prvem dnevu. Prav veselili so se naslednjega dne. V torek so v dopoldanskem času spoznavali novo športno zvrst v Sloveniji, to je disk golf. Spoznali so zgodovino tega športa in se preizkušali v tej igri kot tekmovalci. Učenci so ob tem športu resnično uživali. V popoldanskem času smo izvedli dejavnost ob tabornem ognju. V skupinskem delu so morali učenci pripraviti material za taborni ogenj, ki so ga našli v gozdu. Po izvedbi tabornega ognja so ga vžgali in na njem spekli jabolka. V večernem času so se pripravili na spoznavni večer. Simon Špindler, Eva Škrlec, Domen Sulcer in Maj Zarnec so predstavili naš kraj in šolo. Ponosni smo bili na našega glasbenika harmonike, Marka Igreca, ki je tudi učence OŠ Voličina navdušil s pesmimi: Kiss me, Kam le čas beži in Čebelar. Vse sedmošolke so pripravile zanimivo pevsko točko. Nika Gamser je zapisala pesem z naslovom Generacija 2009, ki jo je na odru prebrala Nika Ornik. Na koncu animacijskega večera sta zablestela še Luka Terbuc in Leon Gomolj s skeč točkama.

Priprava koles za kolesarjenje po rudniku Mežica (fotografija: Milena Kokol)

Učenci so v rudniku iskali še preostanke svinca in cinka. (fotografija: Milena Kokol)

Naši učenci so na plezalni steni pokazali veliko spretnosti in moči. (fotografija: Milena Kokol)

V sredo, 11. 5. 2016, smo v dopoldanskem času kolesarili po rudniku Mežica. Prekolesarili smo 7 km s postanki. Učenci so spoznali življenje in delo rudarjev skozi čas. V popoldanskem času so se učenci naučili plezati po umetni plezalni steni. Nad plezanjem so bili navdušeni. Po večerji so se pripravili na animacijski večer, in sicer z naslovom Naj frizura. Ker so bili učenci razvrščeni v sobe, in to z imeni Knap, Alenčica, Bergmandlc, Iberžnik, so se po sobah pripravljali tudi na animacijski večer. Po naj frizurah so v 7. razredu izstopali Domen Sulcer, Ana Šefer, Simon Lubi in Katja Šnajder.

Razredničarka: Milena Kokol

Turizmu pomaga lastna glava

Učenci turističnega podmladka OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol so na regijskem tekmovanju, v projektu Turizmu pomaga lastna glava, v Mariboru dosegli zlato priznanje za najboljšo turistično stojnico. Ocenjevalna komisija je z najvišjo oceno ocenila predstavitev na stojnici, kakor tudi izgled turistične stojnice. Za turistično nalogo, z naslovom Zeleni Jurij, so dosegli srebrno priznanje in le za las zgrešili še drugo zlato priznanje. Iskreno se zahvaljujem učencem, ki so zastopali našo šolo na samem tekmovanju, in sicer:

Obiskovalci v Mariboru so bili nad zeleno stojnico navdušeni. (fotografija: Petra Pistotnik)

DOGAJALO SE JE

Gašperju Waldhütterju (za vlogo Zelenega Jurija) Sani Bračič (za vlogo vile Globovnice), Luciji Zemljič, Ninu Orniku, Klemnu Lorberju, Gašperju Mohorku, Tiji Luciji Kirbiš, Domnu Korošcu, Karmen Breznik, Gabrijeli Kren, Maruši Lorenčič, Anji Krautič, Evi Konrad in Florijanu Garmutu.

V projektu je sodelovalo veliko učencev in prav vsi so zaslužni za uspeh. (fotografija: Maksimiljan Krautič)

Mentorica: Milena Kokol

Družboslovni krožek

Učenci družboslovnega krožka so se predstavili na proslavi ob dnevu samostojnosti in enotnosti, in sicer z dramsko uprizoritvijo Jurovčani gremo na volitve.

Vsebinska: Jurčkova družina je zbrana na predvečer plebiscita leta 1990. Je domoljubna družina, ki se veseli rezultatov plebiscita. Oče Jurček je krajevni aktivist in s posebnim zanosom govori o svoji domovini. Mladim pripoveduje o življenju v Jugoslaviji, brigadirski organizaciji, bratstvu in enotnosti in razpadu Jugoslavije. Oče Jurček in njegova žena Marija se 23. 12. 1990 slovesno odpravita na plebiscit. Po 19. uri se

Jurčkova družina je zelo domoljubna. (fotografija: Maksimiljan Krautič)

Družina je obudila spomin na življenje v Socialistični federativni republiki Jugoslaviji. (fotografija: Maksimiljan Krautič)

oglasita novinarki iz radia Slovenske gorice in povesta rezultate plebiscita. Družina Jurček in kraj Jurovski Dol zmagoslavno proslavijo rezultat, saj za samostojno in neodvisno Slovenijo glasuje 88,5 % volivcev.

Mentorica: Milena Kokol

Nuša Urbanič, 7. razred

Nuša Najdenik, 9. razred

ŠPORT ŠPAS

V petek, 20. maja 2016, je v Jurovskem Dolu, v športnem parku in okolici, potekala športna prireditel Šport špas – 9. dan druženja in gibanja vseh generacij. V kraju je prireditev potekala šestič zapored, v organizaciji OŠ in VVZ J. Hudalesa Jurovski Dol. Sodelovala so društva in organizacije iz domačega kraja in okolice: Občina Sv. Jurij, društvo SVIT, ZD Lenart. Moto prireditve je bil: »ZDRAVI ODNOSI – ZDRAVA PREHRANA – ZDRAVO OKOLJE«.

Ob 14.30 so se udeleženci prireditve zbrali v športnem parku v Jurovskem Dolu.

Prijave na prireditev so vestno zbirale članice turističnega podmladka šole, pod vodstvom Milene Kokol. Prireditev je pričela in vodila ga. Janja Roškarič. Vse udeležence je nagovoril župan občine Sv. Jurij, Peter Škrlec, in ravnatelj OŠ J. Hudalesa, Stanislav Senekovič. V svojem nagovoru sta poudarila pomen gibanja, zdrave prehrane in pomen vzpostavljanja medčloveških odnosov, sodelovanja in druženja različnih generacij. V kulturnem programu so sodelovale članice športno-gimnastične sekcije na šoli.

Skupno ogrevanje vseh prisotnih je vodil Tadej

Verbošt. S pomočjo domačih društev in organizacij smo izvedli pestro izbiro dejavnosti: se razgibali, izvedli orientacijske pohode, se sprehodili po naši lepi pokrajini, poklepetali ...

Podelili smo priznanja in nagrade najmlajši udeleženki, najstarejšemu udeležencu in najštevilčnejši družini. Diplome je prispeval organizator vseslovenske akcije Šport špas, in sicer MEDIA ŠPORT. Praktična darila so prispevali: Občina Sv. Jurij, Cvetličarstvo Biserka Kramberger in sponzorji. Diplomato in darilo za najmlajšo udeleženko je prejela Klara Cmager, stara šele dva meseca. Najstarejši udeleženec prireditve je bil Oto Škrlec, star 73 let. Najštevilčnejša družina je bila družina Senekovič iz Partinja, 7 članov.

Vsi udeleženci so ob odhodu prejeli spominček, ki so jih izdelale vzgojiteljice našega vrtca.

Naše veselo druženje, ki smo ga izpeljali kljub nagajivemu vremenu, smo zaključili ob 18.30.

Prireditev je obiskalo preko 280 udeležencev in tako dokazali, da še vedno velja pregovor: »SKUPAJ ZNAMO IN ZMOREMO!«

Cvetka Škrlec

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

Foto: Maksimiljan

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

20. maj 2016 Foto: Anja (c)

fotografije: Maksimiljan in Anja Krautič

Šolski žarek, glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol

Uredniški odbor:

Sanja Bračič
Helena Šefer
Mineja Draškovič
Vesna Ornik

Mentorica: Aleksandra Lorbek

Jezikovni pregled: Aleksandra Lorbek

Računalniško oblikovanje in priprava za tisk: Dani Sajtl

Naslovnica: Alex Knuplež, 9. razred

Zadnja stran: Blažka Grabušnik, 7. razred

Tisk: Copy Center, Potočnik Milena s. p., Lenart

Število izvodov: 200

Junij 2016

